

دُنویے

دینی او دُنیاوی فائدے

24-December-2020

ہفتہ وراہ د سنُّتو دکہ اجتماع کبھی کیدونکے

د سنُّتو دک بیان

(For Islamic Brothers)

الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَالصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَى سَيِّدِ الْمُرْسَلِينَ
أَمَّا بَعْدُ فَأَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

د توبه دینی او دنیاوی فائده

وَعَلَى الْإِكِّ وَأَصْحَبِكَ يَا حَبِيبَ اللَّهِ

الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ

وَعَلَى الْإِكِّ وَأَصْحَبِكَ يَا نُوْرَ اللَّهِ

الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا نَبِيَّ اللَّهِ

تَوَيْتُ سُنَّتَ الْاِعْتِكَافِ (ترجمه: ما د سُنَّتِ اعتكاف نيَّت اوکړو)

محترمو اسلامي وروڼو! چې کله جُمات ته داخل شئ، او یاد مو وي نو د اِعْتِكَافِ نيَّت کوئ، تر څو چې جُمات کښې ئې نو د اِعْتِكَافِ ثواب به مو کيږي. او ضمناً به ستاسو د پاره په جُمات کښې خوراک خښاک هم جائز شي.

د دُرُودِ شَرِيفِ فَضِيلَت

حضرت اُبَی بن کَعْب رَضِيَ اللهُ عَنْهُ عرض اوکړو: یا رسول الله صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ! زه خو په تاسو ډیر زیات دُرُودِ شَرِيفِ لولم، تاسو او فرمائې چې د شپې ورځې څومره حصه د دُرُودِ شَرِيفِ وئیلو د پاره مقرر کړم؟ خوږ آقا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ او فرمائیل: ته چې څومره غواړې مقرر کړه. حضرت اُبَی بن کَعْب رَضِيَ اللهُ عَنْهُ عرض اوکړو: د شپې ورځې څلورمه حصه مقرر کړم؟ نو سرکارِ مدینه صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ او فرمائیل: **مَا شِئْتَ فَإِنْ زِدْتَ فَهُوَ خَيْرٌ لَكَ** یعنې ته چې څومره غواړې مقرر کړه، خو که ته د څلورمې نه هم زیاته حصه مقرر کړې نو ستا د پاره به بهتروي.

حضرت اُبَی بن کَعْب رَضِيَ اللهُ عَنْهُ عرض اوکړو: د شپې ورځې نیمه حصه مقرر کړم؟

نو سرکارِ مدینه صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ او فرمائیل: **مَا شِئْتَ فَإِنْ زِدْتَ فَهُوَ خَيْرٌ لَكَ** یعنې ته چې څومره

غوارِی مقررہ کرے، خو کہ تہ د دے نہ زیاتہ حصہ مقررہ کرے نو ستا د پارہ بہ بہتر وی۔
 حضرت اُبی بن کعب رضی اللہ عنہ عرض اوکرو: د شیہ ورخی درے حصے مقررے کرے؟ نو
 سرکارِ مدینہ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ او فرمائیل: **مَا شِئْتَ فَإِنْ زِدْتَ فَهُوَ خَيْرٌ لَكَ** یعنی تہ چہ خومرہ
 غوارِی مقررہ کرے، خو کہ تہ د دے نہ زیاتہ حصہ مقررہ کرے نو ستا د پارہ بہ بہتر وی۔
 حضرت اُبی بن کعب رضی اللہ عنہ عرض اوکرو: **أَجْعَلُ لَكَ صَلَاتِي كُلَّهَا** یعنی زہ بہ د شیہ
 ورخی تولہ حصہ صرف دُرود شریف لوستلو کنبے تیرووم، نو سرکارِ مدینہ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ
 او فرمائیل: **إِذَا تَكَلَّفِي هَذَا وَيُغْفِرُ لَكَ ذُنُوبَكَ** کہ تہ داسی اوکری نو دُرود شریف بہ
 ستا د تولو فکرونو او غمونو لری کولو د پارہ کافی شی او ستا د تولو گناہونو د پارہ بہ
 کفارہ شی۔ (ترمذی، کتاب صفة القيامة، باب ۲۳، ۲۰۴/۲، حدیث: ۲۲۶۵)

ذاتِ والا پہ بار بار درود بار بار اور بے شمار دُرود
 سر سے پا تک کروڑ بار سلام اور سراپا پہ بے شمار دُرود
 بے عدد اور بے عدد تسلیم بے شمار اور بے شمار دُرود
 بیٹھتے اٹھتے جاگتے سوتے ہو الہی مرا شعار دُرود

(ذوقِ نعت، ص ۸۶-۸۷)

صَلُّوا عَلَيَّ الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ عَلَيَّ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ

مُحْتَرَمُو اسلا می ورونرو! د ثواب حاصلولو د پارہ د بیان اوریدو نہ مخکنبے بنہ بنہ
 نیتونہ کوو: فرمانِ مُصْطَفَى صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ: **”نَبِيَّةُ الْمُؤْمِنِ خَيْرٌ مِنْ عَمَلِهِ“** د مُسْلِمَانِ نَيْتِ
 د ہغہ د عمل نہ بہتر دے۔ (معجم کبیر سہل بن سعد الساعدي... الخ، /، حدیث)

مَدَنِي كَل: نيك او جائز كار كنبې چې خومرہ بنہ نیتونہ زیات وی ہغہ ہمرہ بہ ثواب

هُم زيات کيږي.

صَلُّوا عَلَيَّ الْحَبِيبِ! صَلَّى اللَّهُ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ

د بيان اوريدلو نيتونه

❖ بنو بنو نيتونو سره د شروع نه تر آخري پورې بيان واورئ ❖ پوره توجه سره د بيان اوريدلو نيت اوکړئ ❖ که قلم او دائري لري نو د اهمو نکاتو نوټ کولو نيت هم اوکړئ.

صَلُّوا عَلَيَّ الْحَبِيبِ! صَلَّى اللَّهُ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ

خوږو او محترمو اسلامي وروڼو! نن زمونږ د اجتماع د بيان موضوع ده ” د توبې ديني او دنياوي فائده“. په دې بيان کښې به اورو: حضرت سيدنا امام حسن رضي الله عنه د اولاد طلبگار ته د استغفار وظيفه ورکړه، حضرت سيدنا حسن بصري رحمته الله عليه هم د مختلفو حاجتونو د پاره د استغفار کولو فرمايلي دي. د خوږ آقا صلى الله عليه وآله وسلم د استغفار کولو حکمتونه، د زيات استغفار فضيلت، زمونږ خوږ آخري نبي محمد عربي صلى الله عليه وآله وسلم ته نبي التوبه له وايي؟ د دې نه علاوه د نورو ډيرو اهمو معلوماتو اوريدلو سعادت به هم حاصلوو. په ډيره توجه او د زړه په حاضرئ سره پورا بيان د اوريدلو کوشش اوکړئ، **إِنْ شَاءَ اللَّهُ** د ډيرو معلوماتو خزانه به په لاس درشي. **اللَّهُ** پاك د مونږ ته هم د گناهونو نه پخه او د رښتيني توبه کولو توفيق رانصيب کړي، کاش! چې داسې توبه رانصيب شي چې بيا رانه هيڅ کله هم د **اللَّهُ** پاك نافرمانی اونشي.

صَلُّوا عَلَيَّ الْحَبِيبِ! صَلَّى اللَّهُ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ

خوږو او محترمو اسلامي وروڼو! راځئ چې د ټولو نه اول د مولی علي مشکل کشا رضي

اللہ ﷻ د صاحبزادہ حضرت سیدنا امام حسن مجتبیٰ رضی اللہ عنہ یو د ایمان نہ ډک حکایت واورو:

امام حسن او توبه و استغفار

حضرت امام حسن رضی اللہ عنہ یو ځل د حضرت امیر معاویہ رضی اللہ عنہ خوا ته تشریف یورلو نو هغوئي رضی اللہ عنہ ته د حضرت امیر معاویہ رضی اللہ عنہ یو نوکر او وئیل چې زما سره مال و دولت شته خو د اولاد د نِعْمَت نه محرومه یم، ما ته داسې یو څیز اونبائې چې هغې سره الله پاک ما ته اولاد راکړي. هغوئي رضی اللہ عنہ او فرمائیل: اِسْتِغْفَار لوله. هغه اِسْتِغْفَار تر دې پورې زیات کړو چې هره ورځ به ئې ووه سوه ځله اِسْتِغْفَار کولو، د دې په برکت د هغه کس لس ځامن اوشو، چې کله دا خبره حضرت امیر معاویہ رضی اللہ عنہ ته معلومه شوه نو هغوئي رضی اللہ عنہ هغه کس ته او فرمائیل چې تاسو د حضرت امام حسن رضی اللہ عنہ نه دا تپوس ولے نه وو کړے چې هغوئي رضی اللہ عنہ دا عمل د کوم ځائے نه فرمائیلے وو. په دویم ځل چې کله د هغه کس د حضرت امام حسن رضی اللہ عنہ سره ملاقات اوشو نو هغه ترینه تپوس اوکړو نو حضرت امام حسن رضی اللہ عنہ او فرمائیل چې تا د حضرت هُوَد عَلَيْهِ السَّلَام قول نه دے اوریدلے کوم چې هغوئي فرمائیلے وو: ”وَيَزِدْكُمْ

قُوَّةً اِلَى قُوَّتِكُمْ“ (مفهوم ترجمه کنز الایمان: او په تاسو کښې چې څومره قوت دے د دې نه نور

زیات به درکړي) او د حضرت نوح عَلَيْهِ السَّلَام دا ارشاد د نه دے اوریدلے: يُمِدُّكُمْ بِأَمْوَالِ

وَبَنِيْنَ (مفهوم ترجمه کنز الایمان: د مال او ځامنو په ذریعه به ستاسو مدد اوکړي)

یعني د رزق د کثرت [یعني زیاتوالي] او د اولاد غوښتلو د پاره ډیر زیات اِسْتِغْفَار

کول قرآني عمل دے. (مدارک، بود، تحت الآیة: ۵۲، ص ۵۰۳، صراط الجنان ملخصاً)

حَسَنَ مَجْتَبَى سَيِّدِ الْأَسْحَابِ

رَاكِبُ دُوشِ عَرَّتِ بِهٖ لَأَكْهُولُ سَلَامٍ

(حدائق بخشش: ص 309)

د شعر وضاحت: حضرت امام حسن مجتبیٰ رَضِيَ اللهُ عَنْهُ د سخیانو سردار دے، د خورِ نبی صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ په مبارکو اوگو باندې سورلي کولو والا حضرت امام حسن مجتبیٰ رَضِيَ اللهُ عَنْهُ باندې ډیر ډیر سلام.

صَلُّوا عَلَيَّ الْحَبِيبَا! صَلَّى اللهُ عَلَيَّ مُحَمَّدًا

حضرت امام حسن بصري او د استغفار وظیفه

مَنْقُول دي چې د حضرت حسن بصري رَضِيَ اللهُ عَلَيْهِ خواته يو کس راغلو او هغه د باران د کمي شکایت اوکړو، هغوئ هغه ته د اِسْتِغْفَار کولو حکم ورکړو، دویم کس راغلو او هغه د تنگ دستې شکایت اوکړو نو هغه ته ئې هم د دې حکم ورکړو، بيا دريم کس راغلو او هغه د نسل [يعني بچو] کمیدو شکایت اوکړو نو هغه ته ئې هم دا اوفرمائیل، بيا څلورم کس راغلو او هغه په خپله زمکه کښې د فصل کمیدو شکایت اوکړو نو هغه ته ئې هم دا اوفرمائیل. حضرت ربیع بن صبیح رَضِيَ اللهُ عَلَيْهِ هلته حاضر وو، هغوئ عرض اوکړو چې: ستاسو په خدمت کښې يو څو کسان راغلل او هغوئ مختلف قسمه حاجتونه پيش کړل خو تاسو ټولو ته صرف يو جواب ورکړو چې اِسْتِغْفَار لوله د دې وجه څه ده؟ هغوئ دا آیتونه اولوستل: ”اِسْتَعْفِرُوا رَبَّكُمْ إِنَّهُ كَانَ غَفَّارًا ﴿١٠٠﴾

يُرْسِلِ السَّمَاءَ عَلَيْكُمْ مِدْرَارًا ﴿١٠١﴾ وَيُمْدِدْكُمْ بِأَمْوَالٍ وَبَنِينَ وَيَجْعَلْ لَكُمْ جَنَّاتٍ وَيَجْعَلْ

لَكُمْ أَنْهَارًا ﴿١٠٢﴾ (مفهوم ترجمه کنزالایان: د خپل رب نه مُعافي او غواړئ، بیشکه هغه بخښونکے دے، نازل به کړي په تاسو باندې تيز باران، او مدد به اوکړي ستاسو د مالونو او اولاد په

ذریعہ او جوړ به کړي ستاسو د پاره باغونه او جاري به کړي ستاسو د پاره نهرونه. (خازن،
نوح، تحت الآية: ۱۱۰، ۲ / ۳۱۲، تفسیر ثعلبی، نوح، تحت الآية: ۱۲، ۱۰ / ۳۳)

حضرت خواجه امام حسن بصري رحمته الله عليه چې کوم آیتونه تلاوت کړي وو، د هغې
ترجمه هم تاسو واوریدله، راځئ چې اوس د دې آیتونو تفسیر واورو:

په تفسیر صراط الجنان کښې د دې آیتونو تفسیر څه داسې دے: چې کله قوم عاد د
حضرت هود عليه السلام دعوت قبول نه کړو نو الله پاک د هغوئ د کفر په وجه درې کاله
باران بند کړو او ډیر سخت قحط راغے او د هغوئ بیبیانې ئې شنډې کړې، چې کله
دا خلق ډیر پریشان شو نو حضرت هود عليه السلام وعده اوکړه چې که تاسو په الله تعالی
ایمان راوړو او د هغه د رسول تصدیق مو اوکړو او د الله پاک په بارگاه کښې مو توبه و
استغفار اوکړو نو الله پاک به باران را اووړوي او د هغوئ زمکې به شنې کړي او تازه
ژوند به ورکړي او طاقت او اولاد به هم ورکړي.

اے د صحابه او اولیاء عاشقانو! تاسو اولیدل چې حضرت سیدنا امام حسن مجتبی رضی
الله عنه د قرآن کریم [د تفسیر] څومره زبردست علم او پوهه لرله، او د قرآن کریم په
علومو ئې څومره جور نظر او مهارت لرلو. خلقو به مختلفو معاملاتو کښې د هغوئ
طرف ته رجوع کوله او د فیض [یعني برکت] حاصلولو د پاره به د هغوئ په خدمت
کښې حاضریدل. دغه شان حضرت حسن بصري رحمته الله عليه هم د قرآن کریم [د تفسیر]
علم لرلو او د قرآن مجید د علومو ماهر وو. د دې نه دا هم معلومه شوه چې که مونږ ته
هم څه مسائل او پریشانئ پښې شي نو پکار ده چې د خپل پیر و مرشد په خدمت
کښې حاضر شو، د الله پاک نیکو بندگانو ته د دُعا اوواثیو، د خپل جمات عاشق رسول
امام ته هم د دُعا د پاره اوواثیو.

دِ اسْتِغْفَارِ كُولُو فِضَائِل

خوبرو او محترمو اسلامي ورونرو! توبه يو داسې عمل دے چې د دې د کولو حکم الله پاک په قرآن کریم کنبې په سپاره 5 سورۃ نِسَاء آیت نمبر 106 کنبې ارشاد فرمائیلے دے:

وَاسْتَغْفِرِ اللّٰهَ ۗ اِنَّ اللّٰهَ كَانَ غَفُوْرًا رَّحِيْمًا
مفهوم ترجمہ کنزالایمان: او د الله نه بخشنه او غواړی بیشکه الله بخښونکے مهربانه دے.

په قرآن و حدیث کنبې دِ اسْتِغْفَارِ کولو ډیر فضائل موجود دي، راځئ چې د توبے په فضائلو او فوائدو مشتمل يو څو قرآني آیتونه او احادیث مبارکه واورو چنانچه په سپاره 19 سورۃ فُرْقَان آیت نمبر 70 کنبې ارشاد باري تعالی دے:

اِلَّا مَنْ تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ عَمَلًا صَالِحًا
فَأُولَٰئِكَ يَبَدِّلُ اللّٰهُ سَيِّئَاتِهِمْ حَسَنَاتٍ
وَكَانَ اللّٰهُ غَفُوْرًا رَّحِيْمًا
مفهوم ترجمہ کنزالعرفان: مگر څوک چې توبه او کړي او ایمان راوړي او ښه عمل او کړي نو د داسې [خلقو] بدئ به الله په نیکو بدلې کړي او الله بخښونکے مهربانه دے.

خوبرو او محترمو اسلامي ورونرو! سُبْحٰنَ اللّٰه! توبه کولو والا څومره خوش نصیبه دے چې د هغه بدئ مُعَاف کیدلو سره سره په نیکو کنبې هُم بدلیري. او په مونږه باندي د خپلو میندو [يعني موریانو] نه هم زیات رحمت کولو والا زمونږ خالق و مالک

په توبه کولو مونږ ته خپل محبت هم راعطا کوي، په سپاره 2 سورة بقره آیت نمبر 222 کښې ارشاد دے:

مفهوم ترجمه کنزالعرفان: بیشکه الله ډیر توبه کونکو سره محبت کوي.

إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ التَّوَّابِينَ

او توبه کولو والو ته یو انعام هم عطا کوي چې د هغوئي نه عذاب لرې کوي څنگه

چې په سپاره 9 سورة انفال آیت نمبر 33 کښې ارشاد دے:

وَمَا كَانَ اللَّهُ مُعَذِّبَهُمْ وَهُمْ

مفهوم ترجمه کنزالعرفان: او الله هغوئي ته عذاب ورکولو والا نه دے هله چې هغوئي بخښنه غواړي.

يَسْتَغْفِرُونَ

علامه علي بن محمد خازن رحمته الله عليه فرمائي: د دې آیت نه ثابت شوه چې استغفار د

عذاب نه په امن کښې د اوسیدلو ذریعه ده.

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ

د زړونو د زنگ صفائي

خوږو او محرمو اسلامي ورونږو! تاسو واوریدل چې زمونږ پروردگار توبه کول

خومره خوښوي او په توبه کونکي څنگه رحمتونه نازلوي چې د هغه گناهونه په

نيکو کښې بدلوي او استغفار کونکي خوښوي او د هغوئي نه عذاب هم لرې کوي.

راځئ چې د توبه په فضائلو مشتمل د خوږ نبي صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ د يو څو حديثونو

اوریدلو سعادت حاصل کړو، چنانچه د حضرت سیدنا انس رضي الله عنه نه روایت دے چې

خوږ آقا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ ارشاد فرمائي: بیشکه د اوسپنې په شان زړونه هم زنگ کيږي او

د دې صفائی استغفار کول دي. (مَجْمَعُ الزَّوَائِدِ ج ۱۰ ص ۳۳۶ حدیث ۱۵۵۵)

د پریشانی او تنگی نه خلاصه

د حضرت سَيِّدُنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا نه روایت دے چې د خور نبی صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ فرمان مبارک دے: چا چې اِسْتِغْفَارَ په خپل ځان لازم کړو الله پاک به د هغه هره پریشانی لرې کړي او د هرې تنگی نه به راحت ورکړي او هغه ته به د داسې ځائے نه رزق ورکوي چې د هغه ځائے نه به د هغه گمان هم نه وي. (سُنَنِ ابْنِ مَاجَه ج ۴ ص ۲۵۷ حدیث ۳۸۱۹) د خور نبی صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ فرمان مبارک دے: څوک چې دا خبره خونبوي چې د هغه نامه اعمال هغه خوشحاله کړي نو هغه له پکار دي چې په اِسْتِغْفَارَ کښې اضافه اوکړي. (مَجْمَعُ الزَّوَائِدِ ج ۱۰ ص ۳۳۷ حدیث ۱۵۵۶) په یو بل مقام کښې خور آقا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ زیرے ورکوي، فرمائي: زیرے دے د هغه د پاره څوک چې په خپله نامه اعمال کښې اِسْتِغْفَارَ زیات او مومي. (سُنَنِ ابْنِ مَاجَه ج ۴ ص ۲۵۷ حدیث ۳۸۱۸)

اے عاشقانِ رسول! تاسو اولیدل چې د اِسْتِغْفَارَ په برکت د زړونو نه زنگ لرې کیري، د اِسْتِغْفَارَ په برکت د پریشانی او تنگ دستی نه خلاصه نصیب کیري، د اِسْتِغْفَارَ په برکت به د بنده نامه اعمال هغه خوشحاله کوي، کثرت سره اِسْتِغْفَارَ کولو والو د پاره زیرے دے. د الله پاک په بارگاه کښې زر زر رښتیني توبه اوکړی او راروان ژوند د الله پاک او د هغه د حبیب صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ د رضا حاصلولو د پاره د سُنَّتو مطابق تیر کړی. الله پاک د مونږ ته د رښتیني توبے کولو توفیق را نصیب کړي.

د اِسْتِغْفَارَ څه مطلب دے؟

خورو او محترمو اسلامي ورونږو! مونږه د اِسْتِغْفَارَ [یعني توبه] کولو یو څو فضائل واوریدل، راځئ! چې په دې ځان پوهه کړو چې اِسْتِغْفَارَ یا توبه څه ته وائی؟ د

اِسْتِغْفَارِ مطلب دے د اللہ پاک نہ پہ خپلو گناہونو شرمندہ کیدل او بیا د گناہ نہ کولو پخہ ارادہ کولو سرہ سرہ د بخښنې دُعا کول، د خپلو گناہونو بخښنه غوښتل، توبه کول وغیره.

اعلیٰ حضرت امام اهلِسُنَّت رَحْمَةُ اللهِ عَلَيْهِ گناہونو نہ د توبه کولو مطلب بیانوي، فرمائي: یاد ساتی چې سوږ اسویلي کولو..... یا..... خپل مخ وهلو..... یا..... خپلې پوزې او غوږونو له لاس وړلو..... یا خپله ژبه په غاښونو کښې زور کولو..... یا..... په سر ړقولو ړقولو توبه، توبه، توبه وئیلو ته توبه نه وائی بلکه د رښتیني توبے نه مراد دا دے چې بنده یوه گناه د الله نافرمانی او گنډې او په هغه شرمندہ [پښیمانہ] شي او د الله پاک نه مُعافي او غواړي او بیا د هغې گناه نه د بچ کیدلو پخه ارادہ او کړي، د هغې گناه لرې کولو کوشش هم او کړي. یعنی که لمونځ ئې قضا کړے وو نو اوس د ئې ادا کړي، که غلا ئې کړي وه یا ئې رشوت اخستے وو نو د توبه کولو نه پس د هغه مال اصل مالک یا د هغوئې وارثانو ته واپس ورکړي یا د ئې په هغوئې مُعاف کړي، که اصل مالک یا وارثان ئې نه وي معلوم نو په دے صورت کښې د ئې د اصل مالک له طرفه د الله پاک په لاره کښې صدقه کړي. (ماخوذ از فتاویٰ رضویہ، جلد ۱۰، نصف اول، ص ۹۷)

اِسْتِغْفَارِ څنگه کول پکار دي؟

اے عاشقانِ رسول! د گناه نه توبه صرف د اِسْتِغْفَارِ نوم نه دے بلکه که د هغې گناه تعلق د الله پاک د بندگانو سره وي نو د هغه حق ادا کول هُم ضروري دي څنگه چې اعلیٰ حضرت امام اهلِسُنَّت رَحْمَةُ اللهِ عَلَيْهِ د شریعت حکم فرمائیله دے چې که د چا مال مو ناحقه اخستے وي نو هغه به ورکول وي، علماء فرمائی چې حقونه درې قسمه دي: په دې کښې دوه حقونه د الله د ذات سره تعلق لري یو حق هغه دے چې الله پاک ئې نه مُعاف کوي، هغه دے د الله سره څوک شریک جوړول او دویم حق هغه دے کوم

چې الله ډاك د بنده په استغفار [يعني توبه] كولو مُعاف كوي او دريم حق حقوق العباد دے چې د بندگانو په مُعاف كولو مُعاف كيږي تر دې چې صبا د قيامت په ورځ د چا حق وي الله ډاك به ئي د هغه له طرفه مُعاف كړي.

اے عاشقانِ رسول! يقيناً د حُقُوقِ الْعِبَاد مُعَامَلَه ډيره سخته ده. لِهُذَا د دې نه ځان د ساتلو كوشش او كړئ، كه د چا څه حق مو ضائع كړے وي نو زر ئي ادا كړئ او د رب په بارگاه كښې هم مُعافي او غواړئ ځكه چې [الله ډاك] توبه خونوي، الله ډاك د مونږ ته د حُقُوقِ الْعِبَاد د خيال ساتلو توفيق را كړي. آمين

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ عَلَى مُحَمَّدٍ

د دُعا بهترين وخت

خوږو او محترمو اسلامي وروڼو! مونږه د توبه كولو د فضائلو او طريقه اوريدلو سعادت حاصل كړو خوياد ساتئ الله ډاك د خپلو بندگانو د پاره د رحمت نه ډك يو څو ساعتونه هم جوړ كړي دي چې په هغې كښې خاص كرم كيږي او هر غوښتونكې، كه هغه بخښنه او غواړي او كه بل څه او غواړي هغه نه محرومه كيږي. په هغه ساعتونو كښې ښه او د رحمت او برکت والا وخت د شپې آخري حصه ده. د شپې په آخري حصه كښې د ژړا او زاري كولو وَالْوَصِيْفَتِ په سپاره 26 سُوْرَةُ الدَّرِيْتِ آيت نمبر 17، 18 كښې راغله دے:

كَانُوا قَلِيلاً مِنَ اللَّيْلِ مَا يَهْجَعُونَ ﴿٢٦﴾ وَبِالْأَسْحَارِ

مفهوم ترجمه کنز الایان: هغوئي به په شپه

كښې كم اوده كيدل او د شپې په آخره

كښې به ئي استغفار كولو.

هُمْ يَسْتَغْفِرُونَ ﴿٢٧﴾

د تفسیر صراط الجنان خلاصه دا ده: د پرهیزگارو خلقو د نیکو اعمالو کولو حال دا وو چې هغوئي به شپه په تَهَجُّد او بیداری کښې تیروله او که په شپه کښې به لږ اوده شو نو خپل ځان به ئې قصور وار گنړلو او شپه په تَهَجُّد او بیداری کښې د تیرولو باوجود به ئې خپل ځان گنهکار گنړلو او د شپې آخری حصه به ئې د الله پاک نه بڅښنه غوښتلو کښې تیروله. (مدارک، الذاریات، تحت الآية: ۱۸۱۷، ص ۱۱۶، جلالین مع جمل، الذاریات، تحت الآية: ۱۸۱۷، ۴/۲۷۹، ملتقطاً)

د شپې آخری حصه د الله پاک نه بڅښنه غوښتلو او دُعا کولو د پاره فائده منده ده. دلته د دې متعلق یو حدیث پاک هُم واورئ، چنانچه

د حضرت سَيِّدُنَا أَبُو هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللهُ عَنْهُ نه روایت دے چې خورِ نَبِيِّ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ ارشاد فرمائي: الله پاک هره شپه هغه وخت دُنیاوي آسمان طرف ته [د] رحمت [تَوَجُّه] فرمائي چې کله د شپې دریمه حصه باقی پاتې وي او فرمائي: خوك داسې شته چې زما نه دُعا او غواړي چې زه د هغه دُعا قبوله کړم، خوك داسې شته چې زما نه سوال او کړي چې زه هغه ته عطا کړم، خوك داسې شته چې زما نه بڅښنه او غواړي چې زه هغه او بڅښم. (بخاری، کتاب التَهَجُّد، باب الدَّعَاءِ وَالصَّلَاةِ مِنْ آخِرِ اللَّيْلِ، ۱/۳۸۸، الحدیث: ۱۱۳۵)

مُفَسِّرِ قرآن، حضرت مُفْتِي أحمد يار خان نعيمِي رَحِمَهُ اللهُ عَلَيْهِ د دې حدیث پاک شرح بیانوي، د هغې خلاصه ده: د دې نه معلومه شوه چې شپه د ورځې نه افضله ده چې د هرې شپې په آخری حصه کښې د الله رحمت او کرم ديخوا [دُنیا ته] متوجه کيږي او دا د قبولیت یو ساعت نه دے بلکه ډیر ساعتونه دي او په ورځ کښې د قبولیت ساعت په هفته کښې یوه د جُمعے ورځ راځي او هغه هم زمونږ نه پټ دے. الله پاک د مونږ ته هغه وخت د غوښتلو توفیق رانصیب کړي.

حضرت سیدنا یعقوب علیه السلام د خپلو ځامنو د پاره د الله پاک نه مُعافي غوښتلو د پاره هم د شپې آخری حصه منتخب کړي وه، په قرآن پاک کښې دي:

مفهوم ترجمه کنزالیان: اوږې وئیل اے زمونږه پلاره زمونږ د گناهونو مُعافي او غواړئ بیشکه زمونږه خطا کار یو. [هغوئ] او فرمائیل زر به زه ستاسو بخښنه د خپل رب نه او غواړم بیشکه هغه بخښونکے مهربانه دے.

قَالُوا يَا أَبَانَا اسْتَغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا إِنَّا كُنَّا خٰطِئِينَ ﴿٤٤﴾ قَالَ سَوْفَ اسْتَغْفِرُ لَكُمْ رَبِّي إِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ﴿٤٥﴾

مفسرین کرام فرمائی: حضرت یعقوب علیه السلام د خپلو ځامنو د پاره دُعا او اسْتِغْفَار د پیشمنی پورې مؤخَّر [یعنی وروسته] کړلو ځکه چې دغه وخت دُعا د پاره د ټولو نه بهترین دے او دا هغه وخت دے چې الله پاک فرمائی: شته دے څوک دُعا غوښتلو والا چې زه د هغه دُعا قبوله کړم، چې کله د پیشمنی وخت شو نو حضرت یعقوب علیه السلام د لمانځه نه پس لاسونه اوچت کړل د الله پاک په بارگاه کښې ئې د خپلو ځامنو د پاره دُعا اوکړه، دُعا قبوله شوه او حضرت یعقوب علیه السلام ته وحی اوشوه چې ستا د بچو خطا مُعاف کړے شوه. (تفسیر صراط الجنان، ۵/۵۵۵ تا ۵۶۰)

اے عاشقانِ رسول! د الله پاک نیک بندگان هر وخت په نیکو کښې د مصروف اوسیدلو باوجود خپل ځان کنهگار گنږي او همیشه د الله پاک نه یریري، تر دې پورې چې بعضې [نیک بندگان] د الله پاک د ویرې نه ټوله شپه عبادت کوي، بعضې د یو آیت په تلاوت کولو کولو کښې ټوله شپه تیره کړي، بعضې ټوله شپه په ژړا تیره کړي او [د الله پاک د ویرې نه] د بعضو روحونه اوځي. خو افسوس! زمونږ حالت دا دے چې شپه ورځ په گناهونو کښې اخته یو، خو نه شرمیږو او نه د آخرت ویره لرو. د الله پاک نیک بندگان د شپې وینس اوسي، ډیرې روژے نیسي، ډیر نیک اعمال کوي خوبیا

هم ځان کمتر گنړي او د الله د ويرې ژارې.

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ عَلَى مُحَمَّدٍ

عجيبه پښيماڼتيا

خوږو او محترمو اسلامي وروڼو! امام محمد غزالي رَحْمَةُ اللهِ عَلَيْهِ په **مُكَاشَفَةُ الْقُلُوبِ** كښې نقل كوي: حضرت سَيِّدُنَا شَيْخ ابوعلي دَقَّاق رَحْمَةُ اللهِ عَلَيْهِ فرمائي چې يولوي وَلِيِّ اللهِ سخت بيمار وو، زه د هغوئي تپوس له حاضر شوم، گير چاپيره د عقيدمندو گنړه وه، هغه بُزُرْگ ژړل، ما عرض او كړو: اے شيخ! آيا د دُنْيا په پاتې كيدلو ژارې؟ هغوئي او فرمائيل: نه، بلكه د لُمُونْخُونو په قضا كيدلو ژارم. ما عرض او كړو: حُضُور! ستاسو لُمُونْخُونه څنگه قضا شوي دي؟ هغوئي او فرمائيل: ما چې كله هم سجده كړي ده په غفلت سره [مې كړي ده] او چې كله مې د سجده نه سر اوچت كړې دے نو هم په غفلت سره او اوس په غفلت كښې مرم، بيا ئې يو اسويلے او كړو او څلور عربي اشعار ئې اولوستل چې د هغې ترجمه دا ده: (1) ما په خپل حشر، د قيامت په ورځ او قبر كښې د خپل مخ لگيدلو په باره كښې غور او كړو، (2) د دومره عزت او مرتبې نه پس به زه يواځې پروت يم او د خپل جرم په وجه به گانړه يم او خاوره به زما بالنبت وي، (3) ما په خپل او كړد حساب او د نامه اعمال وركولو وخت كښې رُسوايې باندې سوچ او كړو، (4) خو اے زما پيدا كولو والا او زما پالونكيه (پروردگاره) زه ستا نه د رحمت اُميد لرم، ته زما خطاگانې مُعاف كوونكې ئې. (**مُكَاشَفَةُ الْقُلُوبِ ص ۲۲**)

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ عَلَى مُحَمَّدٍ

د اوياءو كالو گناه مُعاف

حضرت سَيِّدُنَا معروف كرخي رَحْمَةُ اللهِ عَلَيْهِ د خپل سند سره د حضرت سَيِّدُنَا اَنَس بن

مالك او حضرت سَيِّدُنَا ابْنِ عمر رَضِيَ اللهُ عَنْهُمَا نه روايت كوي چې يو كس د خورب آقا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ په خدمت كښې حاضر شو عرض ئې او كړو: ”يا رَسُولَ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ! شه داسې عمل راته اونبائې چې هغه ما جنت ته داخل كړي.“ نو خورب آقا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ ارشاد او فرمائيلو: ”غصه پرېرډه.“ كه داسې نه شي كيدے [نوبيا]؟ نو آقا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ ارشاد او فرمائيلو: ”هره ورخ د مازديكر د لمانځه نه پس اويا ځله الله پاك ته اسْتَغْفَرَ كوه نو هغه به ستا د اوياءو كالو گناهونه مُعاف كړي.“ عرض ئې او كړو: ”كه زما د اوياءو كالو گناه نه وي نو؟“ ارشاد ئې او فرمائيلو: ”نوبيا به ستا د مور د اوياءو كالو گناهونه مُعاف كړے شي.“ بيا ئې عرض او كړو: كه زما مور وفات شوي وي او د هغې د اوياءو كالو گناهونه نه وي نو [بيا]؟ خورب آقا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ ارشاد او فرمائيلو: ستا د نزدې خپلوانو د اوياءو كالو گناهونه به مُعاف كړے شي. (تاريخ بغداد، الرقم ۷۷۸۰، ابوعلی المغلوج، ج ۱۳، ص ۲۳۵-حلیة الاولیاء، معروف الكرخي، الحديث ۱۲۱۹، ج ۸، ص ۳۱۱)

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ عَلَى مُحَمَّدٍ

خوربو او محترمو اسلامي ورونرو! زمونږ خورب نبي صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ به هم ډير زيات اسْتَغْفَرَ كولو او زمونږ د خورب نبي صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ په مباركو نومونو كښې يو نوم نَبِيُّ التَّوْبَةِ (يعني د توبې والا نبي) هم دے، د دې حكمت څه دے؟ راځئ چې! د دې په باره كښې واورو:

نبي كريم صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ نَبِيُّ التَّوْبَةِ (د توبې والا نبي) دے

د حضرت سَيِّدُنَا حُذَيْفَه رَضِيَ اللهُ عَنْهُ نه روايت دے چې د مدينے مُتَوَرَّعے په يوه لاره كښې مې د حُضُورِ اِكْرَم صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ سره ملاقات اوشو: ارشاد ئې او فرمائيلو: **أَنَا مُحَمَّدٌ وَأَنَا أَحْمَدُ وَأَنَا نَبِيُّ الرَّحْمَةِ وَنَبِيُّ التَّوْبَةِ** [يعني] زه محمد يم، زه احمد يم، زه د

رحمت والا نبي یم، زه د توبے والا نبي یم. (شئائل الترمذی مع جامع الترمذی باب ماجاء فی اسماء رسول الله الخ نور محمد کارخانه تجارت کتب کراچی ۲/۵۹۷) (مسند احمد بن حنبل، حدیث حضرت حذیفه بن ییمان رضی الله عنه، دارالفکر بیروت، ۲۰۵/۵)

خوږو او محترمو اسلامي ورونږو! زمونږ د خوږ نبي صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ يو مبارك نوم نَبِيُّ التَّوْبَةِ هم دے. اعلیٰ حضرت امام اهل سنت علامه شاه احمد رضا خان رَحْمَةُ اللهِ عَلَيْهِ په فتاویٰ رَضَوِيَّة كېښې د دې مبارك نوم نَبِيُّ التَّوْبَةِ مختلف وُجُوها ت بیانوي، فرمائي: د هغې خلاصه ده:

(1) د خوږ آقا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ د نيکي د دعوت په برکت ډيرو خلقو توبه کړي ده، د هغوئي په برکت مخلوق ته توبه نصيب شوي ده، او خومره چې د هغوئي په لاسو مخلوق توبه کړي ده، د بل نبي په لاسو دومره [خلقو] ته توبه نه ده نصيب شوي، په دې وجه زمونږ خوږ نبي صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ ته نَبِيُّ التَّوْبَةِ (توبه والا نبي) وئيلے کيږي.

خوږ آقا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ پخپله زياته توبه کولو والا، اُمّت ئې په ټول امتيانو كېښې زيات توبه کوونکے، د اُمّت توبه ئې په ټولو امتيانو كېښې زياته قبلیدلو والا ده او هغوئي صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ د توبه کوونکو نبي دے په دې وجه زمونږه خوږ نبي صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ ته نَبِيُّ التَّوْبَةِ (يعني توبه والا نبي) وئيلے کيږي.

خوږ آقا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ د توبے دروازه بیرته کولو والا، هغوئي توبه قبلولو والا او د هغوئي صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ د اُمّت په آخري دور كېښې به د توبے دروازه بنده شي. په دې وجه زمونږه خوږ نبي صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ ته نَبِيُّ التَّوْبَةِ (توبه والا نبي) وئيل کيږي.

د گناهونو نه د هغوئي صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ طرف ته توبه کيږي او هغوئي صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ نَبِيُّ التَّوْبَةِ داسې دے چې بندگانو ته حکم دے چې د خوږ نبي صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ په

خدمت کنبی حاضریری او ہلتہ توبہ استغفار کوی. حُکھ زمونبرہ خور نبی ﷺ تہ نَبِيُّ التَّوْبَةِ (توبہ والا نبی) وئیلے کیری. (فتاویٰ رضویہ، ج 15، ص 648 تا 656).

رضافاؤنڈیشن (لاہور)

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ

خورو او محترموا اسلامي ورونرو! تاسو واوریدل چې زمونبرہ خور آقا، مکی مدنی مصطفیٰ ﷺ بہ ډیر زیات استغفار کولو، راحیٰ چې د دې متعلق لبر نور خہ واورو:

حضرت علامہ بدرُ الدین عینی رَحْمَةُ اللَّهِ عَلَيْهِ فرمائی: نبی کریم ﷺ ہمیشہ درجاتِ عالیہ [یعنی اوچتو درجو] طرف تہ ترقی کوی او چې کلہ ہغوئی ﷺ د یو حال نہ بل حال طرف تہ ترقی کوی نو پہ خپل ورومبني حال استغفار کوی. (عمدة القاری، کتاب الدعوات، باب استغفار النبی فی الیوم والليلة، ۱۵/۲۱۳ تحت الحدیث: ۳۰۷)

بانی دعوتِ اسلامي امیرِ آہلسنت وامنہ بَرَکَاتُهُمُ الْعَالِیَةِ ہم خپلو مریدانو او عقیدتمندو تہ د کثرتِ استغفار ترغیب ورکوی او پہ شجرہ شریف کنبی فرمائی: پہ شپہ ورخ کنبی کہ ہر وخت وی ہرہ ورخ اویا (70) حُله دا لولی: اَسْتَغْفِرُ اللَّهَ الْعَظِيمَ وَآتُوبُ إِلَيْهِ. کاش چې مونبرہ استغفار سرہ سرہ د شجرہ شریف د تولو اورادو [وظائفو] لوستلو والا جوړ شو.

د نبی پاک د استغفار حکمت

مشهور مُفسِّرِ قرآن، حضرت مفتی احمد یار خان نعیمی رَحْمَةُ اللَّهِ عَلَيْهِ فرمائی: توبہ و استغفار، د لمانخہ، روژے پہ شان عبادت دے، پہ دې وجہ بہ حُضورِ آنور ﷺ ډیر زیات استغفار کولو. گنی حُضورِ اکرم ﷺ معصوم دے، گناہ خور

نبی ﷺ ته نزدې ھم نه شي راتلے، صوفیائے کرام فرمائی چې مونږه گناه کوو او توبه کوو او هغوئي عبادت کوي او توبه کوي. (زاهد د گناه په وجه توبه کوي او عارف عبادت کوي او استغفار کوي) يا بيا دا چې د خور آقا ﷺ دا عمل د اُمت د تعليم د پاره وو. (ملخصاً از مرآة المناجیح، ۳/۲۵۳)

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ عَلَى مُحَمَّدٍ

اے عاشقانِ رسول! د الله پاک د مشهور ولي حضرت سَيِّدُنَا مَالِكِ بْنِ دِينَارٍ رَحْمَةُ اللهِ عَلَيْهِ د رنستيني توبے واقعه واورئ! الله پاک د د هغوئي په برکت مونږ ته هم د رنستيني توبے توفيق را نصيب کړي.

د حضرت مالک بن دینار رَحْمَةُ اللهِ عَلَيْهِ توبه

منقول دي چې حضرت سَيِّدُنَا مَالِكِ بْنِ دِينَارٍ رَحْمَةُ اللهِ عَلَيْهِ به (د توبه کولو نه مخکېني) نشه کوله، د هغوئي د توبے سبب دا جوړ شو چې هغوئي به د خپلې يوې ماشومې لور سره ډيره مينه کوله، هغه [ورويي] وفات شوي وه هغوئي د شعبان په پينځلسمه شپه خوب اوليدلو چې د هغوئي د قبر نه يو بنامار را اووتلو او په هغوئي پسې شوه، هغوئي به چې کله تيز تللو نو هغه به هم ورپسې تيز شولو، بيا هغوئي د يو کمزوري بوډا په خوا تيريدلو نو هغه ته ئې اووئيل: ما د دې بنامار نه بچ کړئ. هغه جواب ورکړو چې زه کمزور یم، تيزه منډه وهه، کيدے شي چې دغسې ترينه خلاص شې. هغوئي تيز شو، بنامار هم ورپسے وو، تر دې چې هغوئي د اور لمبے وهونکو کندو په خوا تيريدلو، نزدې وه چې هغوئي ور لويدلے وے چې په دې کښې يو غبر اوشو: ته د اور د پاره نه ئې. هغوئي په منډه منډه روان وو تر دې چې يو غر ته اوختلو، په هغه پردے او سورے جوړ وو، ناخاپه يو غبر اوشو: د دې نا اُميده نه د دښمن د نيولو نه مخکېني راجاپيره شی.

نو ډیر ماشومان ترینه راچاپیره شو، په هغوئي کښې د دوئي هغه لور هم وه، هغه د دوئي خوا ته راغله او په خپل ښي لاس ئې هغه ښامار اووهلو نو هغه او تنبیدلو او بیا هغه د هغوئي په غیره کښې کښناستله او دا آیت ئې اولوستلو: **الْمَيَّانِ لِلَّذِينَ آمَنُوا أَنْ تَخْشَعَ قُلُوبُهُمْ لِذِكْرِ اللَّهِ وَمَا نَزَلَ مِنَ الْحَقِّ** مفهوم ترجمه کنزالایمان: آیا په ایمان والو لا هغه وخت نه دے راغله چې د هغوئي زړونه تپت شي د الله د یاد د پاره او د هغه حق د پاره چې نازل شوے دے. (پاره 27 سورة الحديد، آیت 16)

مالك بن دينار رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ فرمائي چې ما د خپلې لور نه تپوس اوکړو: آیا تاسو وفات شوي خلق قرآن هم لولئ؟ هغې جواب راکړو: آو! مونږه تاسو ژوندو نه زیات د دے معرفت [یعني پوهه] لرو. بیا هغوئي د خپلې لور نه دغلته د اوسیدلو د مقصد تپوس اوکړلو نو هغې اووئیل: دا ماشومان به تر قیامته پورې دلته اوسیري او د خپلو هغو مور او پلار انتظار به کوي کومو چې دوئي مخکښې رالیږي دي. بیا ئې ترینه د هغه ښامار په باره کښې تپوس اوکړو نو هغې اووئیل: هغه ستاسو بد عمل دے. بیا ئې ترینه د هغه بډا کس په باره کښې تپوس اوکړو نو هغې اووئیل: هغه ستانیک عمل دے. تاسو هغه [یعني نیک عمل] دومره کمزورے کړے دے چې په هغه کښې ستاسو د بد عمل د مُقابله کولو طاقت نشته، لهدا تاسو د الله پاک په بارگاه کښې توبه اوکړئ او د هلاک کیدلو نه ځان بچ کړئ. بیا هغه یو اوچت مقام ته لاړه. چې کله هغوئي را بیدار شو نو په هُم هغه وخت ئې رښتیني توبه اوکړله. (روض الریاحین، ص 19)

خوږو او محترمو اسلامي ورونږو! په دې واقعه کښې زمونږ د پاره ډیر عبرت دے، کیدے شي چې مونږ سره هم داسې واقعات پېښ شوي وي چې د هغې نه پس مونږ ته نوے ژوند ملاو شوے وي، بعضې وخت په خوب کښې هم داسې اشارے

ملاویري چې عقلمندو د پاره په هغې کنبې ډیر عبرت وي. خو مونږ به هغه هم هسي یو خوب یا خیال گنډو او نظر انداز کوو به ئې چې دا څه حقیقت خو نه دے؟ کله به داسې خپل زړه ته تسلي ورکوو چې داسې خیالونه خو خلقو ته ډیر ورځي چې په هغې کنبې بنده سره د مرگ معاملات پینښیري، خو په حقیقت کنبې یو نصیحت کولو والا مونږه د غفلت د خوب نه را بیداروي چې مونږه مسلسل د گناهونو په دَلَل کنبې خخیرو او یو نصیحت کوونکے مونږ ته دا وائی چې، بس نور سم شه، هم دا د توبه کولو او د گناهونو نه د مخ اړولو او د الله پاک په فرمانبرداری کنبې د ژوند تیرولو وخت دے.

اے کاش! چې مونږه داسې خاموشه پیغامونو باندې سنجیدگي سره غور او کړو او حقیقي طور د گناهونو د دَلَل نه وتلو کنبې کامیاب شو.

صَلُّوا عَلَي الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ عَلَي مُحَمَّد

خوږو او محترمو اسلامي ورونږو! په دې دور کنبې د شیطاني وسوسو نه د بچ کیدلو، د ایمان د سلامتیا، استقامت سره د نیکو کولو او په توبه باندې ثابت قدمي حاصلولو د پاره د نیکو خلقو صحبت اختیارول ډیر ضروري دي، ځکه چې د نیکو خلقو په صحبت کنبې د گناهونو نه نفرت او د نیکو کولو ذهن جوړیږي. په دې وخت کنبې د عاشقان رسول د مدني تحریک دعوت اسلامي مدني ماحول د یو نعمت نه کم نه دے. که مونږه غواړو چې نیک جوړ شو او د ایمان حفاظت کوونکي جوړ شو نو پکار ده چې سمدستي د دعوت اسلامي مدني ماحول کنبې شامل شو او د سنتو عام کولو د پاره د خپلو مصروفیاتو نه وخت اوباسو او د ذیلی حلقے دولسو مدني کارونو کنبې د زړه د إخلاصه خپل کردار ادا کړو او د ډیرو ثوابونو حقدار جوړ شو. او خپل

قبر و آخرت بنائستہ کرو۔ پہ دے 12 مدنی کارونو کنبی یو مدنی کار ”مدنی قافلہ“ ہم ده۔

دولسو مدنی کارونو کنبی یو مدنی کار ”مدنی قافلہ“

خورو او محترموا اسلامي ورونرو! اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ د قافلو په برکت د پیرو خلقو په ژوند کنبی مدنی انقلاب راغله دے۔ ❖ قافلو کنبی سفر کولو سره د نیکو خلقو صحبت حاصلیری۔ ❖ د قافلو په برکت په جُمات کنبی د نفلی اعتکاف کولو ثواب حاصلیری۔ ❖ د قافلو په برکت بیلمانځه خلقو ته د لمانځه اهمیت معلوم شی۔ ❖ د قافلو په برکت ډیر دینی مسائل زده کولو سعادت نصیب کیری۔ ❖ د قافلو په برکت په جوماتونو کنبی د ذکر و اذکار، درس و بیان سلسله جاري وی۔ ❖ د قافلو په برکت جوماتونه آبادیری۔ ❖ د جوماتونو آبادولو به څه وائی! حدیث پاک کنبی دی: چې کله یو بنده د ذکر و عبادت د پاره جُمات خپل ځائے جوړ کړي نو الله پاک د هغه نه داسې خوشحالییری لکه خلق چې د خپل وړک شوي کس په راتلو باندي خوشحالییری۔

(ابن ماجه، کتاب المساجد... الخ، باب لزوم المساجد... الخ، ۱/۴۳۸، حدیث: ۸۰۰)

راځئ چې د ترغیب د پاره یو مدنی سپرله واورو، چنانچه

د زور مرض نه ئی خلاصه اوموندو؟

د کراچي د علاقے ناظم آباد د یو پوخ عمر والا اسلامي ورور د مدنی قافلے نه حاصل شوي برکتونو څه داسې بیانوي چې زه د 19 کالو نه د ساه لنډي په مرض کنبی اخته ووم. بعضې وخت به را ته د مرض په وجه ډیر زیات تکلیف کیدو. کله به مې نیمه شپه طبیعت دومره خراب شو چې فوراً به ډاکټر له لارم. الغرض زه ډیر پریشانه ووم. د علاج کولو کنبی مې هیڅ کمه نه وو پریښودے. هره ورځ به مې تقریباً 150 رویے په دوايانو خرچ کیدلې چې هغې سره به مې وقتی طور آرام راغے خو مستقل

سکون به را ته نه کیدلو. هر وخت به په دې فکر او پریشانی کښې اوسیدم چې د دې مرض نه به څنگه جوړ شم. زما خوش قسمتی وه چې یو ځل را ته د دعوتِ اسلامي عاشقان رسول سره د درې ورځو مدني قافله کښې د سفر کولو سعادت نصیب شو. د مدني قافلې په برکت زما شپې او ورځې د الله پاک په عبادت کښې تیریدلې او د علم دین حاصلولو موقع هم رانصیب وه. هلته ما ته نور برکات هم نصیب شو. اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ په هغه درې ورځو کښې ما ته د ستن وهلو حاجت پېښ نه شو او نه یو ډاکټر له د تللو ضرورت پېښ شو بلکه په مدني قافله کښې راته داسې اطمینان او سکون نصیب شو چې د هغې نه مخکښې راته کله هم نه وو نصیب شوه. اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ د مدني قافلې په برکت زما د 19 کالو زوړ مرض کښې ښکاره کمه راغی. اوس ما نیت کړی دے چه

اِنْ شَاءَ اللّٰهُ هره میاشت به د درې ورځو مدني قافله کښې سفر کووم.

صَلُّوا عَلَي الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ عَلَي مُحَمَّد

د دعوتِ اسلامي مدني سپرلي

خوږو او محترمو اسلامي وروڼو! د گناهونو نه رښتیني توبه نصیب کیدل هم ډیره غټه سعادت مندي ده، خو ډیر خلق داسې هم دے چې د توبه کولو نه پس د بدو دوستانو یا بد ماحول په وجه بیا په گناهونو کښې اخته شي. کاش چې! د دعوتِ اسلامي مدني ماحول سره داسې پوخ تړون رانصیب شي چې د گناهونو نه توبه کولو نه پس بیا د گناهونو د ماحول نه بچ پاتې کیدلو کښې کامیاب شو، بلکه د نیکی د دعوتِ عام کولو داسې جذبه را نصیب شي چې پخپله هم نیک اعمال کولو والا جوړ شو او نورو ته هم د نیکی دعوت ورکولو والا جوړ شو.

د کلمه او دُعا (Kalma & Dua) آپ تعارف

خوږو او محترمو اسلامي ورونږو! **اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ** د عاشقانِ رسولِ مدني تحريك دعوتِ اسلامي په دې جديد دور كښې په هره شعبه كښې بلكه د هرې طبقې په خلقو كښې د نيكي دعوت عام كولو د پاره د جديدو ذريعو اختيارولو كوشش كوي چې په څه طريقه اُمّتِ مسلمه ته صحيح ديني معلومات اورسي. مجلس آئي تي (I.T) يو ډير ښكله موبائل ايپلي كيشن په نوم د ”كلمه ايند دُعا (Kalma & Dua)” جاري كړې دے. د دې ايپلي كيشن په ذريعه په ډير آسان انداز كښې د ماشومانو تربيت كيدے شي. په دې ايپلي كيشن كښې څه دي، راځئ چې واورو:

❖ شپږ كلمے د آواز په صورت كښې ټكي په ټكي ادائيكې او د هغې ترجمه ☆ هره ورځ شپاړس مختلفې دُعاگانې مثلاً د اوبو څښلو نه مخكښې دُعا، د خوراك څښلو نه مخكښې دُعا، د اوده كيدلو دُعا، د شودو څښلو دُعا وغيره ټكي په ټكي ادائيكې د ترجمے سره ❖ د ماشومانو په ډير ښكلي او ښائسته آواز او جدا انداز كښې په مختلفو موضوعاتو باندې سنتونه او آداب مثلاً د سلام سنتونه او آداب، د خوراك سنتونه او آداب، د اوبو څښلو سنتونه او آداب، وغيره. هُم نن په خپل موبائل كښې دا ايپ انسټال كړئ او د خپلو بچو د اسلامي تربيت اهتمام او كړئ. او نورو ته هم د دې ترغيب وركړئ.

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ

خوږو او محترمو اسلامي ورونږو! د بيان په آخره كښې د سُنّتو فضيلت او يو څو سُنّتونه او آداب د بيانولو ثواب حاصلووم. تاجدارِ رسالت، **شَهْنشَاهِ نُبُوْتِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ** ارشاد فرمائي: ”چا چې زما سُنّتو سره مَحَبّت او كړو هغه زما سره مَحَبّت او كړو او چا چې زما سره

مَحَبَّتِ او کړو هغه به جنت کښې زما سره وي.“ (ابن عساکر ج ۹ ص ۳۴۳)

سینه تیری سُنَّت کادینه بنه آقا جنت میں پڑوسی مجھے تم اپنا بنانا

سینه مې د شي جوړه د سنتو مدینه خوړه آقا جنت کښې مې خپل جوړ کړه گاونډي خوړه آقا

د قناعت یو خو مدني گلونه او د قناعت اختیارولو طریقے

خوړو او محترمو اسلامي ورونو! د قناعت په باره کښې یو خو مدني گلونه د اوریدلو سعادت حاصلوو: اول دوه فرامین مصطفیٰ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ واورئ: چنانچه

﴿۱﴾ خوړنې صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ ارشاد فرمائی: قناعت [یعنې په لږ څه باندې صبر کول] هیڅ

کله نه ختمیدونکي خزانه ده. (الزهد للبيهقي، الجزء الاول من کتاب... الخ، ص ۸۸، حدیث: ۱۰۴) ﴿۲﴾

رسول الله صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ فرمائی: بیشکه کامیابه شو هغه کس چا چې اسلام راوړو او

هغه ته په قدر د کفایت رزق ورکړه شو او الله پاک چې هغه ته څه ورکړل په هغې ئې

قناعت هم ورکړو. (مسلم، کتاب الزکاة، باب فی الکفایة والقناعة، ص ۲۰۶، حدیث: ۲۲۲۶) ﴿۳﴾ انسان ته

چې څه د الله پاک له طرفه ورکړه شي په هغې راضي اوسیدلو او حرص او لالچ

پریښودلو ته قناعت وائی. (جنتی زیور، ص ۳۶ بتغیر قلیل) ﴿۴﴾ د روزانه استعمالیدونکو

څیزونو په نشتوالي باندې راضي اوسیدل هم قناعت ده. (التعريفات للجراني، باب القاف، تحت

اللفظ: القناعة، ص ۱۲۶) ﴿۵﴾ لالچ ډیر ناکاره او بد عادت ده، د الله پاک له طرفه چې بنده ته

کوم رزق، نعمت او مال و دولت یا عزت و مرتبه حاصله وي، په هغې راضي اوسیدل او

قناعت کول پکار دي. (جنتی زیور، ص ۱۰، ملخصاً) ﴿۶﴾ څوک چې د بل په مال باندې نظر ساتي

هغه به همیشه غمگین اوسیري. (رساله قشیریة، ص ۱۹۸) ﴿۷﴾ بَلَعَمَ بِنِ بَاعُورًا چې ډیر غټ

عالم او مُسْتَجَابُ الدَّعَوَاتِ وو (یعنې کومه دُعا به ئې چې کوله هغه به قبیله)، هغه حرص او

لالچ په دُنیا او آخرت کښې تباہ و برباد کړو. (ملفوظات اعلیٰ حضرت، ص ۲۶۷ ماخوذاً) ﴿۸﴾ الله

پاك فرمائی: هغه كس زما په نزد د ټولو نه مالدار دے څوك چې زما په وركړي شوي څيز باندې د ټولو نه زيات قناعت كونه وي. (ابن عساكر، رقم ۷۷۴۰، موسیٰ بن عمران، ۱۳۹/۶۱)

❖ **ملخصاً** قناعت اختيارولو د پاره احاديث مباركه او د بُزرگانِ دين اقوال اولولې. ❖ په الله پاك مضبوط يقين ساتی او په زړه كښې دا خبره هر وخت ياده لری چې زما ټول حال الله پاك ويني. ❖ په زړه كښې د آخرت د حساب ويره لری او د خپل حالت په تنگی باندې د آخرت بهتر كولو د پاره صبر كوی. ❖ داسې خلقو سره اوسپړی كوم چې قناعت خوښوي او په هر حال كښې د الله پاك شكر ادا كوي. ❖ د مال و دولت د حرص ختمولو د پاره په خپل ذهن كښې د دُنیا د فنا كيدلو او د آخرت د هميشه باقي پاتې كيدونكو نعمتونو نصيب كيدل ياد ساتی. ❖ د الله پاك نه دُعا هم غواړی چې هغه په هر حال كښې د خوشحاله اوسيدلو او د صبر و شكر كولو توفيق دركړي.

قسما قسم سنتونه زده كولو د پاره د مَكْتَبَةُ الْمَدِينَةِ دوه كتابونه (۱) د 312 صفحو كتاب ”بهارِ شريعت“ حصه 16 او (۲) د 120 صفحو كتاب ”سُنَّتِيں اور آداب“ او د اميرِ اهل سنت **دَاعِشَ بَرَكَاتُهَا الْعَالِيَةِ** دوه رسالے ”101 مدني پھول“ او ”163 مدني گلونه“ هديّة واخلی او اولولې. د سُنَّتو د تَرْبِيَّت يوه بهترينه ذريعه د دعوتِ اسلامي مَدَنِي قَافِلو كښې عاشقانِ رسول سره د سُنَّتو ډك سفر هم دے.

مجھ کو جذبہ دے سفر کرتا رہوں پروردگار

سُنَّتوں کی تربیت کے قافلے میں بار بار

(وسائلِ بخشش مرتب، ص ۶۳۵)

صَلُّوا عَلَي الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ عَلَي مُحَمَّدٍ

د دعوتِ اسلامی هفته واره د سنتو ډکه اجتماع کښې

لوستلو والا (6) دُرودِ پاك او (2) دُعاگانے

﴿1﴾ د شَبِ جُمُعے [یعني د جُمُعے د شپے] دُرود

اللَّهُمَّ صَلِّ وَسَلِّمْ وَبَارِكْ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ النَّبِيِّ الْأُمِّيِّ
الْحَبِيبِ الْعَالِي الْقَدْرِ الْعَظِيمِ الْجَاهِ وَعَلَى آلِهِ وَصَحْبِهِ وَسَلِّمْ

بزرگانو فرمائيلي دي چې خوك هره شَبِ جُمُعے (يعني د جُمُعے او زيارت مينځنۍ شپه باندې) دا دُرود شريف پابندۍ سره كم از كم يو ځل لولي [هغه به] د مرگ په وخت كښې د سرکارِ مدينه صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ ديدار كوي او قَبْرِ كښې د داخلیدو وخت كښې هُم، تردې چې سرکارِ مدينه صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ به هغه قَبْرِ كښې د خپل رَحْمَت نه ډكو لاسو باندې كوزوي.¹ راځي چې مونږه هم په شريكه دا دُرود اووايو.

﴿2﴾ ټول گناهونه مُعاف

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى سَيِّدِنَا وَمَوْلَانَا مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِهِ وَسَلِّمْ

حضرتِ سَيِّدُنَا اَنَسِ رَضِيَ اللهُ عَنْهُ نه روايت دے چې تاجدارِ مدينه صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ فرمائيلي دي: خوك چې دا دُرودِ پاك لولي كه ولاړ وو نو كښيناستلو نه مخكښې او كه ناست وو نو اوږدېدلو نه مخكښې به د هغه گناهونه مُعاف كړے شي. راځي چې مونږه هم په شريكه دا دُرود اووايو.

﴿3﴾ د رحمت اويا دروازے:

صَلَّى اللّٰهُ عَلٰى مُحَمَّدٍ

خوك چې دا دُرود پاك لولي په هغه به د رحمت اويا دروازے بيرته كړے شي.¹ راځئ چې دا دُرود هم په شريكه او وائيو.

﴿4﴾ د شپږ لاكه دُرود شريف ثواب

اللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ عَدَدَ مَا فِي عِلْمِ اللّٰهِ صَلَاةً دَائِمَةً بِدَوَامِ مُلْكِ اللّٰهِ

حضرت اَحْمَد صَاوِي رَحْمَةُ اللّٰهِ عَلَيْهِ د بَعْضُو بُزُرْكَانُو نه نقل كوي: دا دُرود شريف يو ځل لوستلو باندي د شپږو لاكو دُرود شريف لوستلو ثواب حاصليري.² راځئ چې دا دُرود هم په شريكه او وائيو.

﴿5﴾ قُرْبِ مُصْطَفٰى صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ

اللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ كَمَا تُحِبُّ وَتَرْضٰى لَهٗ

يوه ورځ يو كس راغلو نو حُضُورِ اَنُورِ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ هغه د خپل ځان او صِدِّيقِ اكبر رَضِيَ اللّٰهُ عَنْهُ په مينځ كښي كښينولو، دے باندي صَحَابَةُ كرام رَضِيَ اللّٰهُ عَنْهُمْ حيران شو چې دا خوك ذِي مَرْتَبه [يعني اوچتې مرتبے والا] دے! چې كله هغه لاړو نو سركار صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ او فرمائيل: دے چې كله په ما باندي دُرودِ پاك لولي نو داسے ئي لولي.³ راځئ چې

1... القول البديع، الباب الثاني، ص ۲۷۷

2... افضل الصلوات على سيد السادات، الصلاة الثانية والخمسون، ص ۱۳۹

3... القول البديع، الباب الاول، ص ۱۳۵

مونږه ئې هم په شریکه او وائیو.

﴿6﴾ دُرُودِ شَفَاعَت

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَأَنْزِلْهُ الْمَقْعَدَ الْمُقَرَّبَ عِنْدَكَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ

د شَفِيعِ أُمَّتِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ فرمانِ مُعَظَّم دے: خوك چې داسے دُرُودِ شَرِيفِ اُولُوِي،

د هغه د پاره زما شفاعت واجب شي.¹ راځي چې دا دُرُودِ هُم په شريکه او وائیو.

﴿1﴾ د يوزر ورځو نيکي:

جَزَى اللَّهُ عَنَّا مُحَمَّدًا مَا هُوَ أَهْلُهُ

حضرت سَيِّدُنَا ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا نه روايت دے چې سرکارِ مدينه صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ

فرمائيلي دي: د دے د لوستونکي د پاره فربنته يوزر ورځو پورې نيکي ليکي.² راځي

چې مونږه ئې هم په شریکه او وائیو.

﴿2﴾ داسے ده لکه شبِ قدر ئې چې حاصل کړو

فرمانِ مُصْطَفَى صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ: چا چې دا دُعا درے ځله اولوستله نو لکه هغه چې

شبِ قدر حاصل کړو.³ راځي چې مونږه هُم دا دُعا په شريکه او وائیو.

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْحَلِيمُ الْكَرِيمُ، سُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ السَّمَوَاتِ السَّبْعِ وَرَبِّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ

صَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ!

1... الترغيب والترهيب، كتاب الذكر والدعاء، ۲۲۹/۲، حديث: ۳۰

2... مجمع الزوائد، كتاب الادعية، باب في كيفية الصلاة... الخ، ۲۵۳/۱۰، حديث: ۱۲۰۵

3... تاريخ ابن عساکر، ۱۵۵/۱۹، حديث: ۳۱۵